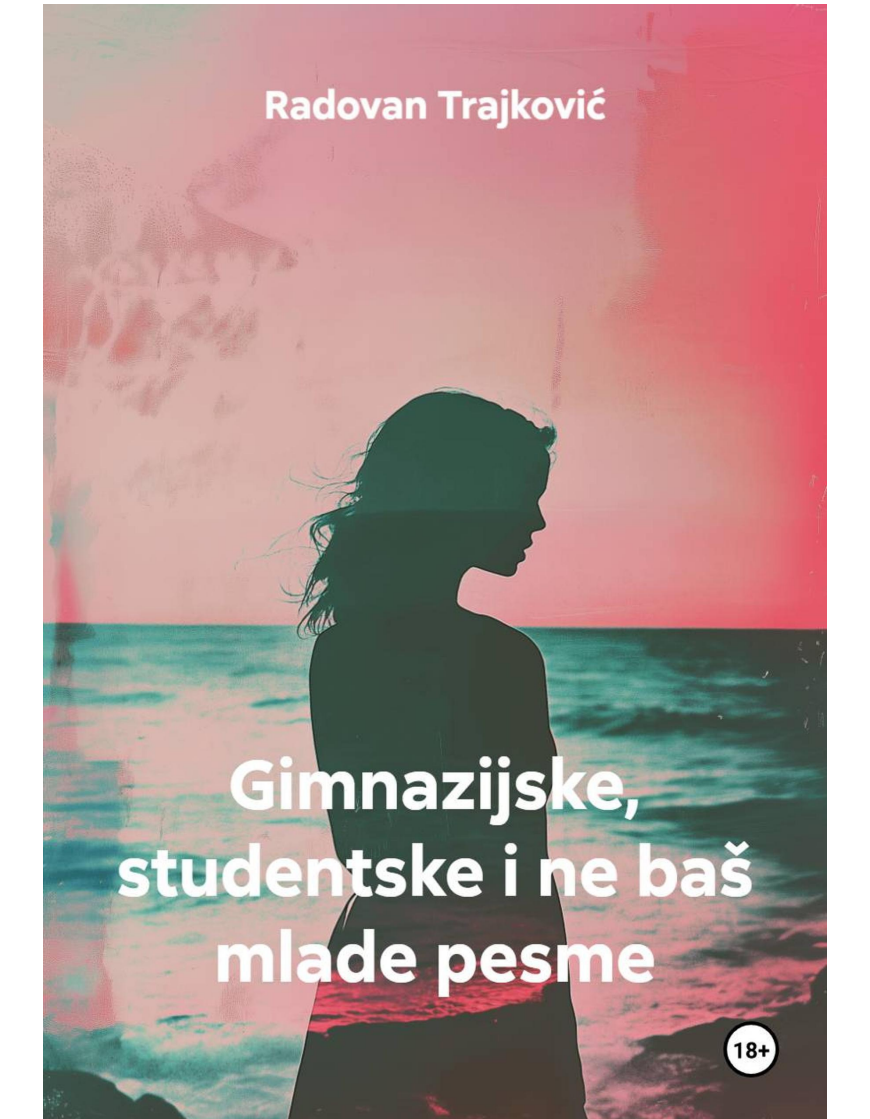

The background of the cover is a photograph of a person's silhouette from the waist up, standing on a rocky shore and looking out at the ocean. The sky is a vibrant mix of orange, red, and pink, suggesting a sunset or sunrise. The water is a deep blue with white foam from waves breaking. The overall mood is contemplative and serene.

Radovan Trajković

**Gimnazijske,
studentske i ne baš
mlade pesme**

18+

Radovan Trajković

Gimnazijske, studentske i ne baš mlade pesme

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=73290323

SelfPub; 2026

Аннотация

Zbirka pesama Radovana Trajkovića obuhvata dva suprotna perioda života: mladosti i starosti. Dualizam života je neizbežna pojava: mlad – star, brz – spor, jutro – večer, veseo – tužan... Zanosnu mladost neminovno dočekuje realna starost, puna filozofskih razmišljanja.

Radovan Trajković Gimnazijske, studentske i ne baš mlade pesme

Radovan Trajković

Gimnazijske, studentske

i ne baš mlade pesme

Lebane – Beograd – Moskva

1971-1979-2020

Zbirka pesama Radovana Trajkovića obuhvata dva suprotna perioda života: mladosti i starosti. Dualizam života je neizbežna pojava: mlad – star, brz – spor, jutro – večer, veseo – tužan... Zanosnu mladost neminovno dočekuje realna starost, puna filozofskih razmišljanja.

Gimnazijske pesme

Lebane

1971-1975

Zovem je

Dušu mi bol okiva.
Srce mi u prsima
Na sudbinu ropće,
A pogled se visoko ustremio:
Zima mi dušom se kreće!
Lice joj bolidom treperi,
A duša suncem sja.
S daljine je zovem velike,
Da dušu mi bolnu okrepi,
Da srce mi nemirno smiri...

Lebane, 02.01.1972.

Poruka mladih

Neka prestane topova jeka
Neka prašina usahne u pesku
Neka mir bude! Zašto ta dreka?
Nek se sunce pojavi u blesku.

Neka rusvaj ne raznosi ljude

Neka treperi od sunca radost
Neka ne budemo sreće hude.
Neka srećno otpočnemo mladost.

Lebane, 07.05.1972.

Oslobođenje

Danas životu nova krila dajem
Hoću da zbacim jaram ropstva sa sebe.
Skinuo sam prašinu sa duše mi setne,
Nisam više ovejani nitkov.
Kao da se iz utrobe sudbe
Neka žalost rodi, što se
Meni približuje, i duša mi drhti.
Hoću da živim životom svojim.
Zbacio sam lance ropstva,
Prigrlio slobodu zlatnu.
Mač i koplje u grudima sem nesreće sakrio,
A štitom sreće dušu okovao.

Lebane, 16.05.1972.

Rastanak

Kap zore u očima sam ti video

One večeri ružičaste kad su zvezde se
U tebi ogledale.

U mračnoj, sanjivoj si žurila tišini
Kad ti prvi put šapnuh: „Mila!“
Mesto sunca dušu mi stegoše zime
Jer u raskoši noći nemadoh sreće
Kad ti jedino zaustih ime.

U gluvoj si noći ko avet nestala.

Lebane, 23.08.1972.

Vrati se

One večeri gluve kad si me u vrelom,
Nabujalom potoku misli ostavila
Prvi put sam video kako se
Tvoje lice vatrom načinilo.
Video sam i tvoje oči anđeoske
Ko dva vrutka najjača na svetu
Što me samo na tebe mogu da sete.

Ne verujem da ćeš u mraku igde
Moći da nađeš večiti grob
Svoje naprasitosti.

Samo ako se opet vratiš
Dosegnućeš toplu sreću jer jedino
Na mojim usnama vrelin počiva
Blago neiscrpno.

Lebane, 29.08.1972.

Pesma

Mimi

Sve zore si mi osvetlila
Sjajem, nežni moj anđelčiću.
Vidim te gde sunca deo nosiš
Na visokom do neba čelu.

I muze zapevaše gromko
Usred zore potmule i blede
Kad se svi puteljci nad tobom
Obelodaniše.

Mnogo plama u meni se stvori
Izgoreti htedit pored tebe
I nimfe kad se stvoriše tu.
Pokreta tih nežnost, duše te miris,

Sjaj očiju, grotlo od uzdaha
Prvi put sam osetio uz pesmu
I ples ornih muza.

Lebane, 22.09.1972.

Ratnik

Imao sam sina jedinog.
U grobu mu kosti trunu.
Kolos je bio među družinom.

Vatrenim okom –
Kad u kolo pođe,
Na sela i besede
U krčmi i veselju
Na svadbi il igranci –
Devojke je ljubio.

U aveniji života –
Ko Demosten, ili
Ko kad grunu prolećne vode
Sa litica Radana
Ka reci matičnoj –
Prodorno je govorio.

Vi što stojite tu,
Čeznete za njime,
Herojine!

Lebane, 19.03.1973.

Rat

S vrha solitera
Na pločniku grada
Od surog betona –
Nečije telo se sruši.

Ko smrću poslata –
S krova iste zgrade
Ranjene u boju
Jedna cigla pade.

Lebane, 18.04.1973.

Ego

Rumena zoro, prospi raskoš na me
A ti, Danice, bajnim prođi lugom
Da osvetliš mi put, ko fenjer
Onaj što u zoru se gasi, tugom

Velikom snove pobudi mi, pa
Anonimnoj ovenčaj me slavom.
Noći gluve nek ne dolaze mi glavom.

Titravi zraci nek stazama plešu
Rodnog života jer sunce uvelo je
A mesec se noćima ne javlja.
Jadne li noći kad ne vidim smešu
Koturastih sazvežđa na nebu, to je
Okean bez vode, jer šta valja
Voleti zoru bez iskrica rumenih
Ili ploviti po moru i buri
Ćaknutim brodom mornara slepih.

Lipovica, 07.05.1973.

Majska idila

Lahorića dodir nežno me prenu
Pored sebe kosu kad ti osetih
I miris divan, cvete majski
Što kitiš se večerima bajnim.

Ljut ću biti na tebe –
Meni sa majskim večerima
Ako ne dođeš opet.

Na koncertu nastupićemo zajedno
Pored reke uz žaba kreket
Da ti opet ispravljam misli.

Majske sutone mi donesi
I vetrića milovanje
Ljubav da ti uručim, anđele,
A onda nežnost šaptanja.

Šumane, 15.05.1973.

Sećanja

Opet jedno veče.
I poljubac na tvojim usnama.
Opet ista priča –
Iz dalekih snova
Dece usnule –
Ponavlja se sada.

I žubor krvi našim venama
Postaje sve jači.
I opet na prolećne bujice
Danas me seti izvor naših snova.

Lebane, 22.05.1973.

Sonet za Vinku

**Volim cvet što u bašti ljubavi mi cveta
I jedno srce što neće da mi ljubav da.
Nimfa slavom ona ogreznuće sred leta
Kao bršljan kad se uvije oko tela.**

**Anđeo nežni oko mene kad se svije
Moliće za ljubav ko Tantal za jabuke
I zavoleće me kao nikad što nije,
Lepim rečima moje prekratiće muke.**

**Onaj cvet iz početka mi soneta biće
Šumom ograđen što ljubav je meni dala
Elegije ne stvarati kad zora sviće.**

**Voljenu devojkicu sonetom okriti
Isto je što i poljubac dati joj vreli.
Čarlija povetarac rad pesmu svršiti.**

Sijarinska Banja, 02.08.1973.

Praštanje

O steni tvrdoj mišlju razbitoj,

Ko pjanac bedni,
Udara barka života u kojoj plovih
Na krmi mokroj; -
Da bi u aveniju me sabio samoće
Taj opaki i ledeni
Krmar sunce mi preda krvlju
Ugašeno.
Ali će gnev moj k njemu se podići
Nenadano sasvim!

U zoru će zapevati Orfej,
Sin Kaliope muze
Da sunce dočekaom o bludnicama ga damo.
Zovi
Njega, krmaru moj jadni, da pesnik ti
Ime izbavi
Iz ambisa zinulog.
Reci ime mi svakome i suze
Izbavi svoje iz zjapine,
Gde kanuti hteše same.

Na oltaru sreće u žrtvenik
Stavi nadu života,
A mene ne zovi k tome da
Iz zla te izbavim,
Kad znaš da praštam ti

Bez obreda i slavlja.
Tiranu blago predato će biti
Kad sunce pogasne samo!
Al ja ti praštam za staze
Nejasne kojima me povede.

Lebane, 05.12.1973.

Majkama

Sreća, majke, neka vam oplete čase,
Ko pesnike, sinove vađe, oreola sjaj.
Nek dokonstva vreme vam strano bude
Sred jada i zlobe pesnici nek vas spase,
I nek usahne izvor tuge vam taj,
Poput oaze nek nestaju brige sred zime hude.

Proleće nek u dušu vam se smesti
Ko ptica rajska u gnezdu svome,
Neka ostane za godine duge.

Gnusne boli dušu vam neće jesti
Jer rasturiće se i zadnje atome,
Kad pevaju vam sinovi bez tuge.

A pesnici jaku dužnost znaju

U prsima ih uvek ona peče
I ko plam pakla ona gori.
Majke naše, pesnici za slavom ne haju
I niko od njih neće bblago da steče,
Ali ... za slobodu savku pesnik se bori.

Lipovica, 07.07.1974.

Avantura

Stotinu misli u istom trenu
Na ledini sivoj, moja ljubavi
Za tebe me vežu.
Iskrčih stazu ti sred prašume
I učvrstih stražu s obadve strane
Kojom ćeš proći.
Pozaovi sunce ako sama dolaziš danju
Il svice ako se kreneš noću
Da te strah ne raskida.

Lipovica, 15.08.1974.

Sunce neće izaći

Ne ustajte rano, prijatelji,
Izaći danas sunce neće.

Ne ustajte iz postelje meke
Čarobni neka vas kupaju snovi
Pošto dana neće biti.

Ne sećajte na prošlost me našu
Koja uzgiba u meni se još uvek
Nagrizajuć mi srce ledeno.

Podelio snove poslednje sam s njom
Na klupi našeg rosnog parka,
I kobno veče nju je odnelo.
Sobom je odnela uspomene bajne
A sećanje moje iščilelo je sada.
Nikad više smetati vam neću
Koračajuć tromo pod ruku s njom
Kao sinoć pločnikom grada.

Bez mene s njom danas ste srećni,
Izaći sunce za mene neće.

Lipovica, 18.08.1974.

Ljubav u pismu

(Iz pisma Boenko Ljubovi)

Belom papiru i crnim sovima

Zahvalni budimo za ljubav našu,
Koja duga je beskrajno u čekanju
Da makar se jednom vidimo.

Ostavi setne po strani misli
Da ti od kristala ne pomute razum.
Kavkaskih pastira ispevaj mi pesmu
Da gane mi srce ubogo.

Eldorado zemlja nek ne dolazi nam snovima
Jer za takvu mi ne hajemo sreću
U srcima caruje nam sreća
I na dražesan smeši se pogled.

Ne oklevaj dugo pismo kad moje primiš
Otvori ga smesta i udahni vazduha svežinu
Što šaljem ti iz daleke zemlje moje
Iz hladovine jasike visoke poput tebe.

Kraj potoka na sanjivoj livadi i rosnoj
U smiraju dana sasvim kog bilo
Milujem travu umesto kose tvoje
I reči joj sjajne, sanjive govorim:

Obriši, mila, suze, još uvek te molim
Veo mraka odbaci u ugao

Do sada ko što jesi, budi uvek lepa
Ambisom tuge srce ne raskidaj.

Ljubiti u daljini lice što sja
Od cveća pored nas što miriše
Mnogo je lepše i od vrta miljenog –
Cveće daljine nikad uvenuti neće.

U danu nekom pozdrav kad moj te nađe
Gde sama na tronu Kavkaza sjajnom
Zvezd emoliš da poruku uruče ti –
Napiši pismo na tebe što mirisaće.

Budi spokojna u domu tišine, mira
I na čoveka bednog što moli te iz daljine
Pomisli katkad, pismom mu nerve izleči
Što na samoću melem će blagi mu biti.

Ako nekad i vreme nađe me ono
Kad ću ugledati oka dva svet što vežu
Srca će naša progovoriti sama, jezikom tvojim,
Dotle u zadnjem redu ovog pisma ljubav ti dajem.

Lipovica, 29.08.1974.

Veče

U rasvetljenog okna
Tišini –
Vidim polovinu svoju.
Koncert zrikavaca
Izvodi najbolje muzičke
Tačke.
Dirigent –
Četvrtina meseca.
U senci svoje glave
Na stolu vidim džepni nožić.
Nehotično se pomerim –
Nož se zario u senku glave.
Zar mu je nemoguće rastaviti
Od muka me očajnih?

Lebane, 15.09.1074.

Čudna čuda

Drhtaj ruku pero poljuljava.
Posle tuče pesnice miruju;
Al moje nemaju prokletstvo takvo.

Posle tuče peru se predaju
I pozlede male –

Mesec i zvezdica sa njim na desnici gnevnoj
Dršću prkosno, inatu se jadaju –
Od krvi usirene.

Oče premili nad našim hodom
Što treptiš; i majko najdraža
Od umora svela pod bremenom godina
Jer svaki dan nam sa sobom nosiš
I cenjeni brate, sreće naše poborniče –
Nemojte bdeti nad senkom aveta golih.

Zenice bejasmo u pogledu vam čarnom,
Al ja takav ne postojim više.

Od briga ispijeni sred vrletne gore
Vetrom išibani il promrzli od studi
Noću vam spavati nije.
Tlačite sopstvenu snagu, a dobit je bedna.
Zalud vam htenja predivna vaša
Da školovanje nam svršeno bude.
Jer neznani ljudi što uče nas sada
Uče sebe da spremaju nam jada.

Zvezde ne trepere nad temenom mojim
Jer temena nemam ja više.

Lebane, 18.09.1974.

U smiraju dana

Vrh osrednjeg duba okićen krunom sjaja
S brega umorno gde sedim
Na mene se smeši.

Namah bleđa, narandžasta, sad rumena kruna
A potamo sjajno crvena, poput grušane krvi
Prosedo lišće hrasta okrvavi sada.

Posečene davno vene krune te ledene
Oduške poslednje životu daju.

Kao lice devojke ispod Kavkaza
I kruna ova nesatade s hrasta krune,
Iza daljine, u tminu.
Ostaše smeđe joj kose u titraju umirućeg dana
Lepršajući bezazlenoj nad hrastom ptici.

Poslednji pogled u smiraju bledog dana
Ne hvata lice devojke ispod Kavkaza
No oblačka sivog beličast trbuščić.
I potom iskre, njih bezbroj, njihov kaos
Nasleđuje belinu dana, nebom se lepi mrak.

Marovac, 21.09.1974.

Lutanja

Na putu mi trnje. Bodlje me raznosi.
Tabanima crvene se usirene graške krvi
Pomešane glibom.
Ljudi se kreću i prkose
Onima što ometaju, što su prvi...

... Ja putujem
Mladošću svojom krećem u starost
Vreme me nosi ko sen.
Podsmevaju se oni za kojima
Gorko plakah.
Plaču oni kojima se smejah.

Oblaci lete mi nad glavom
I ptice sa njima
– Zemljanin sam ja, običan.

Pevam pesma, al mi glasa nema
Plačem gorko, al me oči bole
Igram s vama al mi noge drhte.
Prijateljem zovem onoga što me ne voli.

Ne marim što život burno teče
Al diogenskim jezikom kažem:
„Gde si, čoveče?“

Čoveče. Gde si? Ti saputnik što mi beše
Što blage mi davaše reči
Kad u školu života krenusmo.

Lebane, 24.09.1975.

Studentske pesme

Beograd

1975-1979

Ratu, pesmi, slobodi i ljubavi

Jedna iskra u gluvoj noći
Tinjajući se gasila u parku na klupi
Govorili su
Drugovi i borci
A rosom opijena stajala si hrabro
Na mojih misli dlanu utabanom
Poput staze pastira

Pisali su

S pesmom korake brojasko strojeve
To jedina devojka za života nam beše
To najmilije biće na ramenu epoleta
Amajlija juriša nam mnogih iz prvoga leta
I ja slušao sam s tobom
Glasa tog buntovničkog slobodu mašte
U horu s vama kad zagrmesmo složno
Na ledini snova iz prvih dana
Detinjstva nam nestašnog
Gledao sam kako lahorić poigravajuć se
Kosom od srme tvojom
Najslade stihove šapće ti svoje
Dok korake brojasko pod ruku sa mnom
Dok snovi javom se smenjuju
I ja sam počeo igrati se s tobom
Jer vetrić prestao je tada zbog umora i stida
A ti neumorna si bila
I bez stida dragim ga zvala
I pesme te hvale i knjige te slave
A mladići ljubavlju te zovu
Iz svemira prijateljice
I majko sviju sloboda i tama
U ljubavi s tobom u život s nama.

Beograd, 20.10.1975.

Ko sam ja ... ?

Postoje časi što rukom me vežu
Nezgrapnom i tromom
Ko stegama od čelika
Za prošlost moju, za buduće čase.
Olovni oblaci tad glavom se roje
Hvatajuć za isto ime se
Ponovo.

Postoji vreme sebe kad mrzim
Mržnjom iskona
I kad potom
Anti-sobom zamenim ime svoje
Jer šta to vam je telo
Bez duha i cilja, bez savesti i straha?

Radit ono namera mi je
Što drugi ne čine
... Jer
Čovekom ja ne zovem sebe.

beograd, 11.11.1975.

Lavirint

Kako izgubljen čovek je i sam
Nigde svoje da pronade mesto
Svoje misli za stvarnost udaje stalno
Al teški to su vam časi
Kad sebe ne možete definisati
Pa mrakom i javom lutate
I nađete sve i zaustavite se na svemu
Al sebe nigde da sretnete.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.